

ارزیابی تنوع ژنتیکی و تفکیک متجاوز عملکرد و اجزای عملکرد لاین‌های F₆ حاصل از تلاقی Linum usitatissimum L. بزرک (KO37×CAN1066)

زهرا حسین‌زاده^۱، علی‌اکبر محمدی میریک^۲ و اصغر رحیمی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات گروه ژنتیک و تولید گیاهی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی‌عصر (عج) رفسنجان
۲- استادیار گروه ژنتیک و تولید گیاهی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی‌عصر (عج) رفسنجان، (نویسنده مسؤول): aa.mohammadi@vru.ac.ir
۳- دانشیار گروه ژنتیک و تولید گیاهی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی‌عصر (عج) رفسنجان
تاریخ دریافت: ۰۵/۱۱/۲۶
تاریخ پذیرش: ۰۹/۰۷/۲۳
صفحه: ۱۸۳ تا ۱۷۵

چکیده

به منظور بررسی تنوع ژنتیکی و میزان تفکیک متجاوز در لاین‌های F₆ بزرک حاصل از تلاقی CAN1066 × KO37، تعداد ۸۲۴ لاین اصلاحی حاصل از انتخاب در ۱۰ لاین F₅ در قالب طرح آگمنت به همراه پنج شاهد مورد ارزیابی قرار گرفتند. میانگین لاین‌ها در هر فامیل F₆ محاسبه و تنوع بین آنها ارزیابی شد. بررسی ضرایب تغییرات ژنتیکی نشان داد که بیشترین و کمترین مقدار این ضرایب به ترتیب مربوط به صفات وزن دانه در کپسول (۵۳/۳۹ درصد) و تعداد روز تا رسیدگی (۲/۷۱ درصد) بود. لاین‌های اصلاحی مورد مطالعه از لحاظ کلیه صفات مورد بررسی تنوع بالای نشان دادند به طوری که عملکرد دانه در بوته در آنها دارای میانگین ۰/۲۷۰ گرم در بوته و بین دامنه ۰/۱۲۶ تا ۰/۴۸۰ گرم در بوته در F₅ فامیل‌های متفاوت بود و والدین CAN1066 و KO37 برای این صفت به ترتیب دارای میانگین عملکرد دانه ۰/۴۹۰ و ۰/۱۵۸ گرم در بوته بودند. تعداد انشعاب در بوته بیشترین و راثت‌پذیری عمومی (۳/۹۷ درصد) و عملکرد دانه در واحد سطح کمترین مقدار و راثت‌پذیری عمومی (۳/۳۴ درصد) را دارا بود. و راثت‌پذیری عملکرد دانه در بوته ۰/۳۳ درصد بود. بیشترین میزان تفکیک متجاوز مثبت در تعداد کپسول در بوته ۰/۲۸ درصد (۲۸/۰۸ درصد) مشاهده شد. همچنین ۰/۴۳ و ۰/۶۱ درصد فامیل‌ها به ترتیب برای تعداد روز تا ۵۰ درصد گله‌ی و تعداد انشعاب در بوته تفکیک متجاوز نشان دادند. عملکرد دانه در بوته و سایر اجزای عملکرد سود ژنتیکی بالایی داشتند، به طوری که سود ژنتیکی عملکرد دانه در بوته، تعداد کپسول در بوته و تعداد انشعاب در بوته نیز به ترتیب برابر با ۰/۱۸ و ۰/۱۰ درصد بود. میزان هتروزیس نسبت به والد برتر (KO37) از ۰/۴۶ تا ۰/۳۶ درصد برای تعداد انشعاب در بوته، از ۰/۳۵ تا ۰/۱۸ در برابر با ۰/۴۱ تا ۰/۰۳۹ وزن دانه در کپسول متغیر بود. باعنایت به وجود تنوع ژنتیکی زیاد مشاهده شده در نتاج حاصل از این تلاقی امکان انتخاب لاین‌های برتر جهت ارزیابی به منظور معرفی رقم اصلاحی فراهم گردیده است.

واژه‌های کلیدی: بزرک، ضرایب تنوع ژنتیکی و فنتویتیکی، تفکیک متجاوز، و راثت‌پذیری

مقدمه

آفریقای شمالی و مدیترانه (مریبوط به بزرک دانه بزرگ) در نظر گرفته شده است و شواهدی مبنی بر اینکه حدود ۵۰۰۰ تا ۵۵۰۰ سال قبل از میلاد، گونه زراعی بزرک در دامنه‌های کوه‌های کردستان رشد می‌کرده است، وجود دارد. در حال حاضر نیز در برخی از نقاط ایران محصولات قابل توجهی از آن حاصل می‌شود، مهم‌ترین مناطق کاشت آن در کشور آذربایجان غربی، اصفهان، خوزستان، قزوین، فارس، کرمان، لرستان و مازندران می‌باشد (۹). کشورهای تولیدکننده بزرک شامل کانادا، چین، هندوستان، ایالات متحده و روسیه می‌باشند و کانادا به عنوان بزرگترین تولیدکننده و صادرکننده بزرک در سطح جهان است به طوری که در کانادا در سال ۲۰۰۹ تولید دانه بزرک از ۶۳۱۰۰۰ هکتار سطح زیر کشت این گیاه ۷۰۶۰۰۰ تن گزارش شده است (۱۹) دانه‌های بزرک محتوى چندین اسید چرب غیراشیاع بوده که برای تغذیه انسان لازم است روغن این گیاه به منظور جلوگیری از پوسیدگی چوب و دیوارهای بتونی در اثر شرایط جوی مورد استفاده قرار می‌گیرد و الیاف بزرک جایگزین خوبی برای الیاف ژوت بوده که جهت تولید کفپوش به کار می‌رود (۶). یکی از این ترکیبات، اسیدهای چرب غیراشیاع چندگانه

باتوجه به رشد بی‌رویه جمعیت، نیاز به مواد غذایی روزبه روز در حال افزایش است و کشاورزی تنها ابزاری است که با استفاده از سایر علوم قادر است نیازهای غذایی مورد نیاز این جمعیت عظیم را فراهم نماید. این امر دانشمندان و محققان کشاورزی را وادار نموده است که به دنبال روش‌های نوین و مؤثر برای افزایش تولید مواد غذایی باشند که در این رابطه افزایش منابع تولید و بهبود پتانسیل ژنتیکی ارقام گیاهی حائز اهمیت می‌باشند. در میان محصولات غذایی، روغن‌ها باتوجه به بازار وسیع مصرف و اهمیت فوق العاده غذایی از اولویت خاصی برخوردارند. دانه‌های روغنی دارای مقدار قابل توجهی پروتئین، هیدرات کربن، ویتامین و مواد معدنی می‌باشند و کنجاله آنها نیز نقش مهمی در رفع سوء تغذیه و تأمین کالری مورد نیاز توده‌های انسانی و دامها دارد (۱۵). تعداد ۴۰ گیاه دانه روغنی دارای اهمیت می‌باشند که مهتمرين آنها شامل سویا، آفتابگردان، بادام زمینی، کلزا، بزرک و کرچک می‌باشند (۱). بزرک^۱ گیاهی است چندمنظوره که در مناطق گرم و خشک تا معتدل رشد می‌کند (۶). برای بزرک دو منشأ شامل آسیای جنوب شرقی، (مریبوط به بزرک دانه کوچک)

تولید دانه بالا ولی ارتفاع بوته کوتاه و لاین اصلاحی CAN106 که یک لاین خارجی با کیفیت روغن خوارکی است قبل از هم تلاقی داده شده بودند و در نسل F₄ تعدادی تکبوته انتخاب شده و بذور هر بوته (F₅) در سال بعد در یک ردیف جداگانه کشت گردیدند. پس از آن از هر ردیف در این سال تعدادی بوته انتخاب و بذرها آنها جداگانه برداشت شد. در سال بعد لاین‌های اصلاحی مربوط به هر بوته F₅ به عنوان فامیل‌های F₆ در نظر گرفته شد و کلیه لاین‌های اصلاحی شامل ۸۲۴ لاین در ۱۰۶ فامیل F₅ با استفاده از طرح آگمنت همراه با پنج ژنتوپ شاهد در پنج بلوک آزمایشی مورد ارزیابی قرار گرفت. پس از تهیه بستر و عملیات آماده‌سازی زمین، ردیف‌ها به صورت جوی و پشتیه ایجاد و بذور با فاصله یک سانتی‌متر در روی ردیف و در عمق ۲-۳ سانتی‌متر قرار داده شد و فاصله ردیف‌ها ۲۵ سانتی‌متر بود. پس از عملیات کشت بلا فاصله آبیاری انجام شد، آبیاری بعدی با توجه به شرایط آب و هوایی، خاک و نیاز گیاه در فواصل ۷-۸ روز انجام شد. به منظور تأمین عناصر مورد نیاز گیاه، کود اوره به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار در ۳ مرحله، قبل از کاشت، به ساقه رفت و قبل از گله‌های اضافه شد. کنترل علف‌های هرز و سایر عملیات داشت به صورت دستی انجام شد. در طول فصل رشد و انتهای آن صفات مختلف اندازه‌گیری شد و برداشت نهایی در اوایل تیرماه صورت گرفت. در هنگام برداشت، ۱۰ بوته از ردیف‌های میانی در هر کرت ۴۰ آزمایشی به عنوان نمونه اصلی انتخاب و همچنین کلیه گیاهان در هر پلات آزمایشی پس از حذف حاشیه برداشت گردید. آنالیز داده‌های آماری حاصل از اندازه‌گیری صفات مختلف با استفاده از نرم‌افزار (9.1) SAS و MINITAB (version14) انجام شد.

فرمول‌های مورد نیاز برای محاسبه آماره‌ها به شرح زیر می‌باشد:

$$\frac{\text{واریانس ژنتیکی}}{\text{واریانس فتوتیپی}} \times 100 = \text{وراثت‌پذیری عمومی}$$

$$\frac{\text{واریانس ژنتیکی}}{\text{میانگین}} \times 100 = \text{ضریب تغییرات ژنتیکی}$$

$$\sqrt{\frac{\text{واریانس فتوتیپی}}{\text{میانگین}}} \times 100 = \text{ضریب تغییرات فتوتیپی}$$

$$\text{وراثت‌پذیری عمومی} \times \text{جدر واریانس فتوتیپی} \times ۲/۰۶ = \text{سود ژنتیکی}$$

$$\frac{\text{سود ژنتیکی}}{\text{میانگین}} \times 100 = \text{پیشرفت ژنتیکی}$$

به‌ویژه اسید چرب امگا۳ و اسید چرب امگا۶ است. این اسیدهای چرب برای بدن ضروری بوده و باعث پیشگیری و بهبود بیماری‌های قلبی، ورم مفاصل، التهاب، بیماری‌های دستگاه ایمنی و سلطان می‌گردد (۶). کنجاله و کاه این گیاه نیز دارای ۳۵-۳۷ درصد پروتئین دارد که از آن می‌توان به عنوان مکمل پروتئین در غذای نشخوارکنندگان استفاده کرد و نیز به عنوان فیبر گیاهی در صنایع کاغذسازی، به‌ویژه کاغذهای محکم و بادوام مدنظر می‌باشد و قابلیت استفاده دارد (۱۶، ۶). پیشرفت در بهترزی از غالباً با خالص‌سازی و انتخاب توده‌های بومی انجام می‌گیرد سبب افزایش یکنواختی و کاهش تنوع ژنتیکی داخل ژنتوپ توده‌های بومی نسبت به توده اولیه می‌شود (۲). هیبریداسیون یکی از ابزارهای متدائل اصلاح‌بنبات و روش‌های اصلاحی است که برای ایجاد تنوع ژنتیکی حاصل از نوترکیبی ژنی با استفاده از تلاقی والدین که از لحاظ ژنتیکی متفاوتند، عمل می‌کند. تشخیص ترکیب‌پذیری با هتروزیس عملکرد بالا مهمترین مرحله در پیشرفت محصولات هیبرید است. به طور کلی، والدین با یک توانایی ترکیب‌پذیری عمومی بالاتر و یک فاصله ژنتیکی دورتر می‌توانند یک هیبرید با ظاهر عملکرد بهتر را تولید کنند. مقدار هتروزیس در ارقام هیبرید بستگی کامل به انتخاب والدین آنها دارد. در پی تلاقی، نسل‌های در حال تقییک کشت گردیده و پس از رسیدن به خلوص لاین‌های خالص انتخاب می‌گردد و در مرحله بعدی ژنتوپ‌های با ویژگی‌های مطلوب شناسایی و مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. ژنتوپ‌هایی که برتری آن‌ها به اثبات برسد، به عنوان یک رقم جدید تکثیر می‌شوند (۱۲). کومار و همکاران (۸) تنوع ژنتیکی قابل ملاحظه‌ای در ژنتوپ‌های بزرگ برای تعداد روز تا ۵۰ درصد گله‌های گزارش کردنده به طوری که این صفت در دامنه ۷۱ تا ۹۹/۲۳ روز مشاهده شد و متوسط تعداد روز تا ۵۰ درصد گله‌های برای ژنتوپ‌های مورد مطالعه برابر با ۸۴/۷۱ روز بود. در مطالعه ردی و همکاران (۱۳) نیز میزان تنوع از نظر انساب در بوته در ژنتوپ‌های بزرگ در دامنه ۲/۳۳ تا ۵ گزارش شده است. در بزرگ نیز به منظور ایجاد تنوع ژنتیکی مصنوعی و تولید ژنتوپ‌های حاصل از نوترکیبی در دو مجموعه ژنی تلاقی والدین و تولید لاین‌های نوترکیب می‌توان استفاده نمود. به همین‌منظور در این مطالعه به همین منظور دو ژنتوپ داخلی و خارجی تلاقی و لاین‌های نوترکیب حاصل گردید و میزان تنوع بدست آمده برای صفات مختلف مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در سال زراعی ۱۳۹۳-۹۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی‌عصر (عج) رفسنجان انجام شد. در این پژوهش لاین اصلاحی KO37 که یک لاین دارای حاصل از انتخاب در توده‌ی بومی کردستان و دارای پتانسیل

وزن دانه در کپسول ($h^2=93/33$) بود و کمترین وراثت‌پذیری^۳ برای عملکرد دانه در واحد سطح ($h^2=64/34$)، تعداد روز تا درصد گلدهی ($h^2=70/94$) و تعداد روز تا رسیدگی ($h^2=76/00$) مشاهده شد. وراثت‌پذیری عمومی عملکرد دانه در بوته در این آزمایش برابر با $83/33$ درصد برآورد گردید. کمترین مقدار قابلیت توارث‌پذیری عملکرد دانه نسبت به تعدادی صفات در اغلب بررسی‌ها حاکی از این موضوع است که اثرات محیطی بخش زیادی از تغییرات فنتوپی این صفت را به وجود می‌آورند، درنتیجه انتخاب لاین‌های برتر فقط براساس عملکرد دانه نمی‌تواند چندان موثر باشد. وراثت‌پذیری سایر صفات در جدول ۲ آمده است. از طرف دیگر مقدار کم وراثت‌پذیری در برخی صفات بیانگر نقش کم اثرات ژنتیکی در بروز آن و یا انعطاف‌پذیری وزن دانه در کپسول و انشعاب در بوته نسبت به عملکرد دانه در بوته بالاتر بود؛ لذا انتخاب لاین‌های اصلاحی بر مبنای تعداد انشعاب در بوته، وزن دانه در کپسول می‌تواند با افزایش تعداد دانه‌ها و همچنین افزایش تعداد کپسول در بوته با استفاده از افزایش تعداد انشعاب اصلی و فرعی در بوته، در نهایت افزایش عملکرد دانه را به دنبال داشته باشد. بهزادگران علاقمند به شناسایی ویژگی‌هایی غیر از عملکرد هستند که بتوانند از آنها به عنوان معیار انتخاب والدین و یا در انتخاب تک بوته در نسل‌های در حال تفکیک استفاده کنند. براساس پژوهش‌های گذشته انتخاب بر اساس اجزای عملکرد پیشرفت ژنتیکی^۴ بیشتری را نسبت به انتخاب بر اساس خود عملکرد در افزایش عملکرد دانه داشته است. بیشترین و کمترین سود و بازده ژنتیکی^۵ نیز مربوط به صفات وزن دانه در کپسول ($07/04$) و تعداد روز تا رسیدگی ($04/00$) بود. عملکرد دانه در بوته و سایر اجزای عملکرد نیز سود ژنتیکی بالایی نشان دادند که سود انشعاب در بوته نیز به ترتیب برابر با $85/18$ ، $77/99$ و $68/10$ بود.

نتایج و بحث

آماره‌های توصیفی مربوط به صفات مورد بررسی در فامیل‌های F_5 (هر فامیل شامل ۸ لاین) حاصل از تلاقي CAN1066 و KO37 تغییرات در جدول ۱ آورده شده است. در کلیه صفات مورد ارزیابی تفاوت بالایی در بین مواد آزمایشی وجود داشت. جهت تعیین میزان تنوع موجود برای صفات ضرایب تغییرات ژنتیکی^۱ و فنتوپی^۲ محاسبه گردید. بالاترین ضرایب تغییرات ژنتیکی را صفات وزن دانه در کپسول، عملکرد دانه در بوته به ترتیب با میزان $53/39$ و $45/36$ درصد به خود اختصاص دادند (جدول ۲). در یک جمعیت هر چه تنوع موجود برای هر صفت بیشتر باشد انتخاب در آنها از دقت بالاتری برخورد خواهد بود (۴). در مطالعه‌ای دیگر به منظور بررسی مطالعه تنوع ژنتیکی صفات زراعی در برخی از فامیل‌های F_3 بزرگ بیشترین و کمترین ضرایب تغییرات در صفات عملکرد دانه در واحد سطح و روز تا گلدهی کامل گزارش شد (۵). همچنین در مطالعه انورحمیدی (۳) بیشترین و کمترین ضرایب تغییرات ژنتیکی به ترتیب در صفات تعداد دانه در کپسول ($93/16$) و عملکرد دانه در بوته ($34/66$) گزارش شده است. ضرایب تغییرات ژنتیکی صفات نشان داد که میزان تنوع ژنتیکی حاصل از تلاقي برای صفات مختلف متفاوت بود و در بعضی صفات میزان تنوع زیاد و در بعضی صفات میزان تنوع متوسط یا کمی حاصل شد. کمترین ضرایب تغییرات ژنتیکی به صفت تعداد روز تا رسیدگی ($2/71$) و تعداد روز تا درصد گلدهی ($5/83$) اختصاص داشت (جدول ۲). در مطالعه‌ای دیگر هم تنوع پایین برای تعداد روز تا رسیدگی در بزرگ گزارش شده است (۶). از طرفی تفاوت جزئی بین ضرایب تنوع ژنتیکی و فنتوپی برای صفاتی همچون وزن دانه در کپسول و تعداد انشعاب در بوته نشان‌دهنده نقش بیشتر ژنتیک و تأثیر کمتر محیط در بروز این صفات است (جدول ۲). براساس نتایج ارائه شده در جدول ۲ بیشترین وراثت‌پذیری عمومی مربوط به صفات تعداد انشعاب در بوته ($h^2=97/03$) و

1- Coefficient of genotypic variation
4- Genetic advance

2- Coefficient of phenotypic variation
5- Genetic gain

3- Heritability

جدول ۱- آماره‌های توصیفی برای صفات مورد مطالعه در فامیل‌های F₅ حاصل از تلاقي CAN1066 و KO37Table 1- Descriptive statistics for studied traits in F₅ families derived from KO37 × CAN1066 cross

صفات	حدائق	حداکثر	میانگین	دامنه تغییرات
تعداد روز تا درصد گلدهی	۵۳/۷۶	۷۶/۰۰	۶۱/۴۸	۲۷
تعداد روز تا رسیدگی	۹۱/۸۱	۱۰۹/۷۱	۱۰۰/۱۵	۲۴
تعداد انشعب در بوته	۱/۰۰	۳/۴۷	۱/۹۹	۴/۵۰
تعداد کپسول در بوته	۱/۵۹	۲۰/۶۰	۷/۸۹	۱۹/۰۱
وزن دانه در کپسول (gr)	۰/۰۱۷	۰/۰۴۰	۰/۰۳۱	۰/۰۳۱
عملکرد دانه در بوته (gr)	۰/۱۲۶	۰/۴۸۰	۰/۲۷۰	۰/۲۷۰
عملکرد دانه در واحد سطح (Kg/ ha ⁻¹)	۱۹۹/۸۰	۱۲۵۶/۰۰	۶۹۵/۲۸	۱۵۴۵/۱۶

جدول ۲- واریانس ژنتیکی و فنوتیپی، ضریب تغییرات ژنتیکی و فنوتیپی، پیشرفت ژنتیکی، سود ژنتیکی، وراثت‌پذیری عمومی و تفکیک متجاوز در ۱۰۶ فامیل F₅ حاصل از تلاقي CAN1066 و KO37Table 2. Phenotypic and genotypic variance, coefficient of variation, genetic advance, genetic gain, heritability and transgressive segregation in 106 F₅ families derived from KO37 × CAN1066 cross

صفات	واریانس فنوتیپی	واریانس ژنتیکی	ضریب فنوتیپی تغییرات	ضریب ژنتیکی تغییرات	پیشرفت ژنتیکی سود ژنتیکی	قابلیت توارث عمومی (%)	تفکیک متجاوز نسبت به والد P1 (%)	تفکیک متجاوز نسبت به والد P2 (%)	داده‌های تراصیر
تعداد روز تا درصد گلدهی	۱۸/۱۷	۱۲/۸۹	۶/۹۳	۵/۸۳	۶/۲۲	۱۰/۱۲	۷۰/۹۴	۲۶/۴۳	۷/۵۴
تعداد روز تا رسیدگی	۹/۷۰	۷/۴۲	۳/۱۰	۲/۷۱	۴/۸۵	۰/۰۴	۷۶/۰۰	۱/۸۸	۱۴/۵۱
تعداد انشعب در بوته	۰/۴۶	۰/۴۳	۳۴/۰۸	۳۲/۹۵	۱/۳۵	۶۸/۱۰	۹۷/۰۳	۶/۶۱	۴۱/۷۱
تعداد کپسول در بوته	۱۱/۸۸	۹/۶۶	۴۳/۶۸	۳۹/۳۹	۵/۶۸	۸۱/۳۱	۷۱/۹۹	۲۸/۰۸	۱/۴۰
وزن دانه در کپسول (gr)	۰/۰۰۰۳۰	۰/۰۰۰۲۸	۵۵/۸۷	۵۳/۳۹	۰/۰۳۳	۱۰۶/۰۴	۹۳/۳۳	۹۳/۳۳	۹/۴۰
عملکرد دانه در بوته (gr)	۰/۰۱۸	۰/۰۱۵	۴۹/۵۹	۴۵/۳۶	۰/۲۳۰	۸۵/۱۸	۸۳/۳۳	۸۳/۳۳	۵/۵۷
عملکرد دانه در واحد سطح (Kg/ ha ⁻¹)	۴۲۲۴۷/۶۷	۶۵۶۴۵/۵۶	۳۶/۸۵	۲۹/۵۶	۸۵/۹۹	۱۲/۲۲	۶۴/۳۴	۱/۸۸	۲/۸۴

KO37 :P₁
CAN1066 :P₂

والد KO37 بودند و در این صفت ۵/۳ درصد از لاین‌ها هم میانگین حد واسط والدین را دارا بودند و ۲۸/۰۷ درصد از لاین‌های دارای میانگین تعداد کپسول در بوته کمتر از CAN1066 بودند (شکل ۱). پولادساز (۱۳) در بررسی تنوع ژنتیکی صفات مختلف در لاین‌های حاصل از توده‌های یومی برای صفت تعداد کپسول در بوته تنوع بالایی در بین توده‌ها گزارش کرد. به طوری که تعداد کپسول در بوته آنها بین ۸/۹ (مربوط به سمیرم) تا ۴۸/۵ (مربوط به اهواز) تغییرات داشت.

میانگین وزن دانه در کپسول در والدهای KO37 و CAN1066 به ترتیب برابر با ۰/۰۳۹ و ۰/۰۲۷ گرم بود (شکل ۲). میزان این صفت در لاین‌های حاصل از تلاقی بین ۰/۰۳۸ و ۰/۰۳۸ گرم متغیر بود که حاکی از تنوع بالا بین لاین‌ها از نظر صفت وزن دانه در کپسول بود. میانگین حدود ۹۰/۵۰ درصد لاین‌های مورد مطالعه از نظر وزن دانه در کپسول بینایین مقادیر این صفت در والدین قرار داشتند و ۶/۴۶ درصد از آنها هم دارای میانگین کمتر از والدین CAN1066 بودند و هیچ‌کدام از لاین‌ها هم میانگینی بیشتر از والد KO37 را نشان ندادند (شکل ۱).

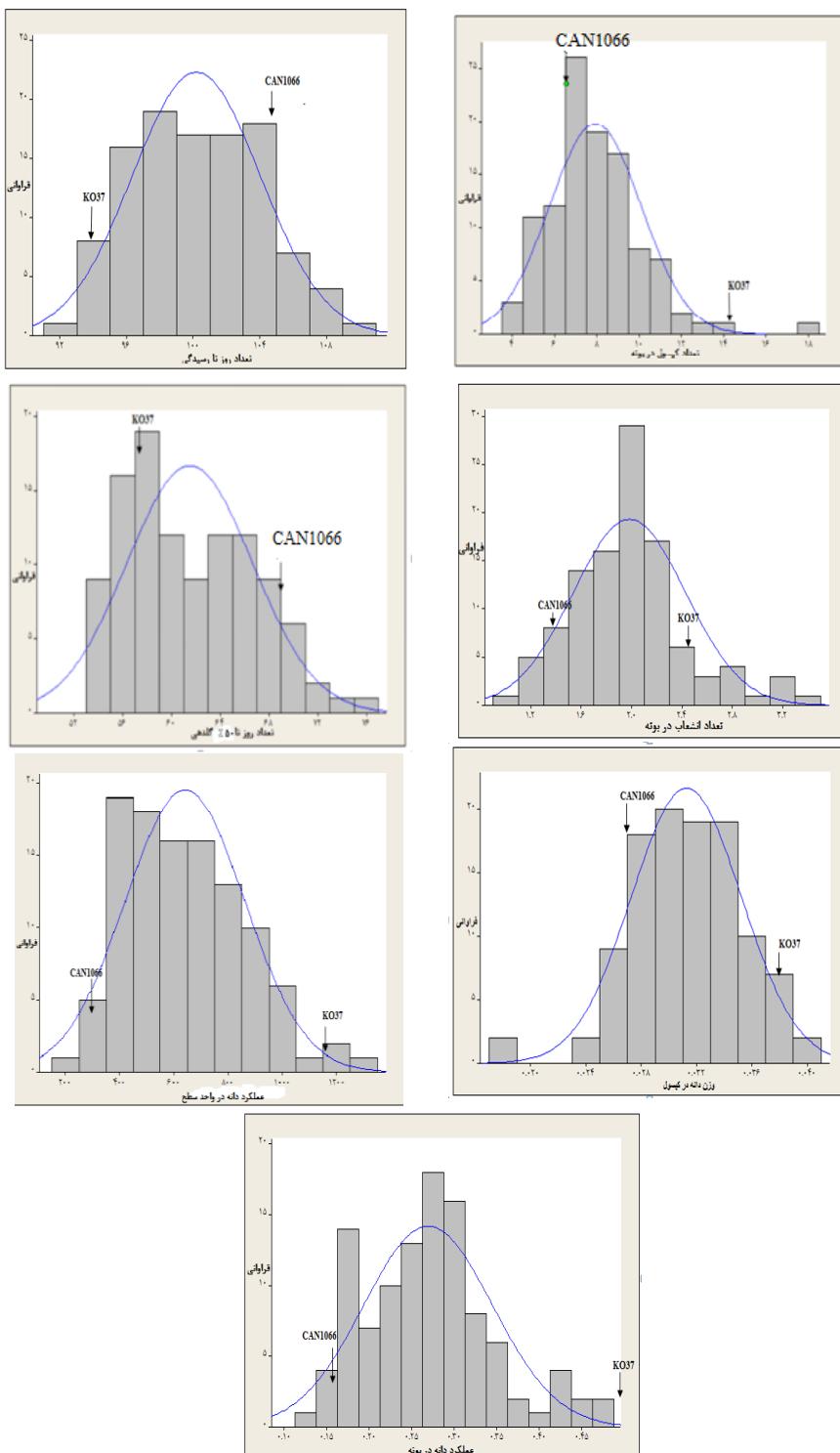
عملکرد دانه در بزرگ از مهم‌ترین صفات زراعی و اقتصادی گیاه است و یکی از اهداف اصلی آزمایش‌های بهزیستی و بهبودی مربوط به این گیاه افزایش عملکرد دانه است. میانگین این صفت در لاین‌ها از ۱۲۶/۰ تا ۴۸۰/۰ گرم در بوته متغیر بود. در والد KO37 و CAN1066 برای این صفت به ترتیب دارای عملکرد برابر با ۰/۴۹۰ و ۰/۱۵۸ گرم در بوته بودند (جدول ۲). همچنین میانگین این صفت در فamilی‌های مورد بررسی نیز از ۰/۰۴۷ تا ۱/۴۴ گرم در بوته متغیر بود در این صفت هیچ‌کدام از فamilی‌های داری میانگینی بیشتر از والد KO37 نبودند ولی ۵/۵۷ درصد از میانگین لاین‌ها دارای میانگین کمتر از والد CAN1066 بودند و ۹۴/۴۳ درصد از این میانگین‌ها بینایین میانگین دو والد بود (شکل ۱). در پژوهش دیگری در گیاه بزرگ، متوسط عملکرد دانه در بوته برابر با ۶/۷ گرم و با دامنه تغییرات ۴/۶ تا ۷/۸ گرم در بوته گزارش گردیده است (۴). همچنین در یک مطالعه خندان و همکاران (۷) در گیاه بزرگ متوسط عملکرد دانه در بوته را برابر با ۱/۹ و میزان تغییرات آن را بین ۰/۰۱۳ تا ۹/۸۱ گرم گزارش کردند. وجود تنوع ژنتیکی در صفت عملکرد دانه در واحد سطح برای دو والد KO37 و CAN1066 به ترتیب برابر با ۱۱۵۱ و ۳۱۶/۲۴ کیلوگرم در هکtar بود (شکل ۱). میانگین لاین‌ها نیز در دامنه ۱۹۹/۸ تا ۱۲۵۶ کیلوگرم در هکtar قرار داشت و ۱/۸۸ درصد لاین‌ها میانگین بیشتر از والد KO37 و ۲/۸۴ درصد میانگین کمتر از والد CAN1066 بود. و ۹۵/۲۸ درصد از لاین‌ها هم برای این صفت، حد واسط والدین بودند.

در شکل ۱ توزیع فنتوتیپی صفات مورد بررسی نشان داده شده است. با تعیین موقعیت والدین در این توزیع نیز بروز تفکیک متاجوز و تعداد لاین‌هایی که نسبت به والدین تفکیک نشان داده‌اند، مشخص می‌گردد. میانگین صفت تعداد ۵۳/۷۶ روز تا ۵۰ درصد گله‌ی در فamilی‌های حاصل از تلاقی از ۵۰ روز تا ۷۶ روز متغیر بود و در دو ژنتوتیپ والدی KO37 و CAN1066 نیز مقدار آن به ترتیب برابر با ۵۷/۲ و ۶۹ روز بود. به طور میانگین از نظر روز تا ۵۰ درصد گله‌ی، ۶۶/۰۳ درصد فamilی‌ها حد واسط میانگین دو والد و حدود ۷/۵۴ درصد از آنها هم میانگین بیشتر از ژنتوتیپ والد CAN1066 نشان دهنده دوره رشد طولانی‌تر می‌باشد و ۲۶/۴۳ درصد فamilی‌ها میانگینی کمتر از ژنتوتیپ KO37 داشتند (شکل ۱). وجود تنوع ژنتیکی از نظر تعداد روز تا ۵۰ درصد گله‌ی در ژنتوتیپ‌های بزرگ در مطالعات پال و همکاران (۱۱) با میانگین ۹۳/۲۳ روز و دامنه تغییرات ۸۸ تا ۹۸ روز و ردی و همکاران (۱۲) با میانگین ۷۶/۸ روز و در دامنه ۶۳/۵ تا ۸۹ روز گزارش شده است.

از نظر تعداد روز تا رسیدگی میانگین این صفت در فamilی‌ها از ۹۱/۰۸ تا ۱۰۹/۷۱ روز متغیر بود. همچنین میانگین این صفت در ژنتوتیپ والدی KO37 برابر با ۹۳/۷۵ روز و در والد CAN1066 برابر با ۱۰۴/۲۵ روز بود (شکل ۱). در بین فamilی‌ها ۱۸۳/۹۶ درصد دارای میانگین حد واسط دو والد بودند و درصد زودرس‌تر و دارای میانگین کمتر از والد KO37 بودند و ۱۴/۱۵ درصد هم میانگین بیشتر از ژنتوتیپ CAN1066 را نشان دادند (شکل ۱). وجود تنوع ژنتیکی بین ژنتوتیپ‌های بزرگ برای این صفت در مطالعات پال و همکاران (۱۱) با میانگین تعداد روز تا رسیدگی ۱۳۸/۲ روز و دامنه تغییرات ۱۲۵/۶۷ تا ۱۵۶/۳۲ روز گزارش شده است.

دو والد KO37 و CAN1066 به ترتیب دارای میانگین ۲/۴۶ و ۱/۳۲ انشعباب در بوته بودند و میانگین این صفت در لاین‌های حاصل از تلاقی آنها در دامنه ۱ تا ۳/۴۷ انشعباب در بوته متغیر بود و حدود ۸۸/۶۸ درصد از این لاین‌ها (F_۱) تعداد انشعباب در حد واسط میانگین دو والد و ۴/۷۱ درصد میانگین کمتر از CAN1066 و ۶/۶۱ درصد میانگین بیشتر از والد KO37 را دارا بودند (شکل ۱). وجود تنوع ژنتیکی بالا در ژنتوتیپ‌های مورد مطالعه برای صفت تعداد انشعباب در بوته بیانگر پتانسیل ژنتیکی بالا از نظر این صفت جهت به کارگیری در برنامه‌های اصلاحی به منظور تولید ژنتوتیپ‌هایی برتر از نظر این صفت می‌باشد.

دامنه تغییرات تعداد کپسول در بوته در میانگین لاین‌های F_۱ از ۴/۵۰ تا ۱۸/۶۰ کپسول در بوته متغیر بود. در این راستا میانگین تعداد کپسول در بوته در بین والدین نیز اختلاف معنی‌داری نشان داد به گونه‌ای که والد KO37 دارای میانگین ۱۴/۳۵ و والد CAN1066 دارای میانگین ۶/۵ کپسول در بوته بود. ۱/۴ درصد از لاین‌ها دارای تعداد کپسول در بوته بیشتر از

شکل ۱- فراوانی لاین‌های اصلاحی حاصل از تلاقی $KO37 \times CAN1066$ از نظر تعداد روز تا ۵۰ درصد گلدهی، تعداد روز تا رسیدگی، تعداد آنچه در بوته، تعداد کپسول در بوته، وزن آنچه در کپسول، عملکرد دانه در بوته و عملکرد دانه در واحد سطح

Figure 1. The frequency distribution of breeding families derived from $KO37 \times CAN1066$ cross for, days to 50% flowering, days to maturity, branches/plant and capsules/plant, seed weight/capsule, seed yield / plant and seed yield / unit area

صفات موثرتر بوده و از پیشرفت ژنتیکی بیشتری برخوردار بوده است که این موضوع را می‌توان به پلی ژنیکبودن عملکرد دانه نسبت داد. از بین صفات مختلف مورد بررسی، بهنظر می‌رسد که مهم‌ترین اجزای افزایش دهنده عملکرد دانه این مطالعه، صفات تعداد انشعاب در بوته، وزن دانه در کپسول و تعداد کپسول در بوته می‌باشند. تفکیک متباوز برای صفات زراعی مورد ارزیابی نشان داد که می‌توان از این جمعیت پایه و یا از نسل‌های پیشرفته حاصل از آن، در برنامه‌های اصلاحی آینده نظری نقشه یابی، شناسایی QTL‌های کنترل‌کننده صفات زراعی و افزایش عملکرد در بزرگ بهره‌برداری نمود و همچنین امکان گزینش لاین‌های دارای بیشترین تعداد انشعاب در بوته، تعداد کپسول در بوته و عملکرد دانه به عنوان رقم اصلاح شده برای آزمایشات ناحیه‌ای امکان پذیر می‌باشد.

به طور کلی نتایج این مطالعه نشان داد که تنوع ژنتیکی قابل توجهی از نظر صفات زراعی و اقتصادی در بین لاین‌های حاصل از تلاقی مورد بررسی در این تحقیق وجود دارد. لذا بسته به هدف برنامه‌های اصلاحی، جمعیت مورد مطالعه زمینه ژنتیکی مناسبی را جهت انتخاب لاین‌های اصلاحی برتر فراهم می‌کند. تفکیک متباوز معنی دار در جهت مشتبث، بیشتر در اجزای عملکرد مانند تعداد انشعاب در بوته و وزن دانه در کپسول دیده می‌شود و از آن می‌توان جهت انتخاب لاین‌های برتر استفاده نمود. وراثت‌پذیری عمومی عملکرد دانه در واحد سطح نسبت به بقیه صفات متوسط بود و انتخاب مستقیم لاین‌هایی با عملکرد دانه بالا نمی‌تواند موثر باشد، اما با توجه به وراثت‌پذیری بالا و نقش تأثیرگذار برخی از اجزای عملکرد بر عملکرد دانه می‌توان از آنها به عنوان شخص انتخاب برای بهبود عملکرد دانه استفاده کرد. در کل براساس نتایج حاصل از این آزمایش می‌توان به این نکته اشاره کرد که افزایش عملکرد دانه از طریق انتخاب غیرمستقیم

منابع

1. Abbasi, Z., Gh. Saeedi and A. Mirlohi. 2003. Relationship between seed color and linolenic acid from flaxseed yield in Isfahan. Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources, 7(1): 141-153 (In Persian).
2. Abde Mishani, S. and N. Bushehri. 1998. Advanced plant breeding. Tehran University Press, Iran, 1: 321 pp.
3. Anoorhamidi, Y. 2014. Study the genetic diversity of agronomic traits and yield components in some population linseed (*Linum usitatissimum L.*), M.Sc Thesis, Isfahan university of Technology, Isfahan, Iran, (In Persian).
4. Falconer, D.S. 1980. Introduction to quantitative genetics. Ronald Press, New York, 438 pp.
5. Goyal, S.N., B.M. Asawa, B.S. Tikka and S.N. Jaimini. 1982. Note on factor analysis in linseed. Indian Journal of Agricultural Science, 52(12): 860-867
6. Irannejad, H. and H. Mazinani. 2006. Reviews on planting three varieties of flax in Varamin. Journal of Agricultural Science, 11(4): 112-119 (In Persian).
- 7-Khandan, A. and Gh. Saeedi. 2007. Study on agronomic characteristics, genetic diversity and relationships among traits in lines the local population of flax in Isfahan. Iranian Journal of Agriculture Science, 35: 155-166 (In Persian).
8. Kumar, S., S.A. Kerkhi, L.K. Gangwar, P. Chand and M. Kumar. 2012. Improvement in genetic architecture through study of variability, heritability and genetic advance in Linseed Crop (*Linum usitatissimum L.*). Agriculture Science and Engineering, 2: 58-65.
9. McHughen, A. 1993. Revitalization of ancient crop, exciting new developments in flax breeding. Journal of Plant Breeding and Crop Science, 62: 1032-1036.
10. Nematallahe, Z. and Gh. Saeedi. 2010. Evaluation of some linseed (*Linum usitatissimum L.*) genotypes for drought tolerance. Journal of Water Research, 25(1): 58-68 (In Persian).
11. Pal, K., S. Kumar, V.K. Dwivedi and B. Kumar. 2012. A study of selection parameters variability, heritability and genetic advance Linseed (*Linum usitatissimum L.*). International Journal of Engineering and Science Research, 2: 707-717.
12. Poehlman, J.M. and D.A. Sleeper. 1995. Breeding Field Crops. 4th ed. Iowa State University of Minnesota, 494.
13. Pooladsaz, N. 2007. Genetic variation of traits in lines from linseed landraces. M.Sc. Thesis Isfahan university of Technology, Isfahan, Iran, (In Persian).
14. Reddy, M.P., B. Rajasekhar, B.T. Arsul and J. Maheshwari. 2013. Character association and path coefficient studies in Linseed. International Journal of Current Microbiology and Applied Sciences, 9: 250-255.
15. Rnjzad, M., A. Asadi and M. Khayyami. 2009. Measurement and evaluation of omega-3 and omega-6 fatty acids in flax genus important species. Journal of Medicinal Plants, 32(4): 25-32 (In Persian).
16. Saeedi, Gh. and M. Khodambashi. 2006. Evaluation of agronomic traits of edible oil genotypes of flax in two planting date Shahrkord. Soil and Water Sciences, Science and Technology of Agriculture and Natural Resources, 5(13): 309-321 (In Persian).
17. Taheri, E. 2016. Study the genetic diversity of the components of yield and agronomic traits in some families F3 of linseed (*Linum usitatissimum L.*). M.Sc. Thesis, Isfahan university of Technology, Isfahan, Iran.
18. Walker, A.J. 2001. The effects of soil fertilizer, nitrogen and moisture on yield, oil and protein of flaxseed. Field Crop Research, 932: 101-114.
19. Worku, N., J.S. Heslop-Harrison and W. Adugna. 2015. Diversity in 198 Ethiopian linseed (*Linum usitatissimum L.*) accessions based on morphological characterization and seed oil characteristics. Genetic Resources and Crop Evolution, 62: 1037-1053.

Evaluation the Genetic Diversity and Transgressive Segregation for Yield and Yield Components of F₆ Linseed (*Linum usitatissimum L.*) Lines Derived from KO37 × CAN1066 Cross

Zahra Hosseinzadeh¹, Ali Akbar Mohammadi Mirik² and Asghar Rahim³

1- M.Sc. Student, Department of Genetics and Crop Production, Faculty of Agriculture Vali-e-Asr University, Rafsanjan
2- Assistant Professor, Department of Genetics and Crop Production, Faculty of Agriculture Vali-e-Asr University, Rafsanjan

3- Associate Professor, Department of Genetics and Crop Production, Faculty of Agriculture, Vali-e-Asr University, Rafsanjan

Received: February 14, 2017

Accepted: May 13, 2019

Abstract

In order to investigate the genetic variation and transgressive segregation of some agronomic traits in F₆ linseed breeding lines derived from KO37 × CAN1066 cross, 824 breeding lines (selected from 106 F₅ lines) evaluated using an augmented design along with five-control genotypes. The highest genotypic coefficient of variation (GCV) were observed for seed weight / capsule (53.39%), whereas, number of days to maturity showed very low GCV (2.71%). Overall, considerable variation was observed for studied traits among breeding lines. The average seed yield per plant of breeding lines was 0.270g with a range of 0.126 to 0.480 g among F₅ families, whereas seed yield /plant in KO37 and CAN1066 parent were 0.490 and 0.158 gr/plant, respectively. The highest broad sense heritability was obtained for number of branches/plant (97.03%) but, seed yield ha⁻¹ had the lowest value (64.34%). Heritability of seed yield/plant was 83.33%. Number of capsule/plant showed the most positive transgressive segregation (28/08%). Also, considerable positive transgressive segregation was observed for days to 50% flowering (26/43%) and number of branches/plant (6.61%). The genetic gain for seed yield/plant, number of capsules/plant, number of branches/plant was 85.18, 77.99 and 68.10 %, respectively. The range of heterobeltiosis varied from 2.46 to 3.60, from 14.35 to 18.50 and from 0.039 to 0.041 for number of branches/plant, number of capsules /plant and seed yield /plant, respectively. Because of high genetic variation in this population there is the possibility of selecting superior lines for evaluation and production of new varieties.

Keyword: Heritability, Linseed, Phenotypic and Genotypic Variation, Transgressive Segregation